

[Peter Duetoft]

være så avanceret, at man er med i første række. Det er den diskussion, jeg tillader mig at sige at vi som politikere også har en forpligtelse til at tage.

Lad nu være at fremstille det på den måde. Det er åbenbart umuligt at få rejst en helhedsdiskussion i dette Ting, siden man med de ord, jeg siger, pludselig skulle få det til, at jeg vil have, at folk skal ligge og dø derhjemme i ensomhed, fordi politikerne har vedtaget, at den og den gruppe mennesker ikke skal hjælpes. Det er ikke, hvad jeg har sagt. Men jeg har spurgt, om det er forskningen og lægerne, der skal afgøre, hvor avanceret sygehussystemet skal være, eller det er politikere, der siger: Nu er I altså gået for langt i nogle retninger. I må nøjes med den teknik, I kender i forvejen. Og det er altså også en politikeropgave. Men lad være at fremstille det på den anden måde.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg synes, at hr. Peter Duetoft er med til at skabe unødigt ængstelse blandt indlagte patienter ved at sige, at lægerne holder liv i folk bare for at få nogle forskningsresultater. Jamen hvis jeg nu stod for at skulle indlægges, skulle jeg så også være et forskningsobjekt, når jeg kom ind? Kan jeg ikke stole på, at når lægerne gør det, så er det, fordi de har en mening med det? Man mister jo tiltroen til systemet, og det er det, jeg er så utrolig bange for. Mennesker bliver jo ængstelige og urolige, og det kunne man også godt blive efter at have hørt hr. Peter Duetoft sige, at når man kommer ind, så forlænger lægerne livet et par dage for at se, hvad det er, der sker, og hvilken proces der sker i folk. Det er jo ikke tilfældet. Som fru Anna-Marie Hansen sagde, har man jo i dag helt præcise regler for, hvad man kan gøre, og hvornår man kan afslutte, så der er ingen grund til at skabe unødigt ængstelse.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal gøre det afsluttende indlæg fra min side meget kort. Der er stillet nogle konkrete spørgsmål, og i øvrigt har debatten jo været vidt omkring, må man sige.

Et af de konkrete spørgsmål gjaldt spørgsmålet om overbelægning og patienterne på gangene. Jeg mener, at jeg var ret tydelig i mit første indlæg i retning af, at regeringen natur-

ligvis ikke kan acceptere, at der er patienter på gangene undtagen i ganske ekstraordinære situationer. Det har vi også understreget i den dagsorden, som regeringspartierne og SF har lagt frem, og hvori vi ønsker nu at understrege og præcisere over for sygehuskommunerne, at vi af hensyn til patienterne, af hensyn til brandsikkerheden og af hensyn til arbejdsmiljøet ikke finder det acceptabelt, at der er patienter på gangene – som sagt bortset fra helt særlige nødsituationer, hvor det kan være nødvendigt. Jeg mener, at signalet er så klart, som det kan være.

Hr. Poul Nødgaard var inde på spørgsmålet, om ikke man kunne få en bedre udnyttelse af ressourcerne gennem mere ambulante behandling. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg bestemt mener, det går i den rigtige retning. Vi ser meget gerne, at man, i det omfang man overhovedet kan, gennemfører ambulante behandling, således at man undgår at sætte det forholdsvis dyre sygehusvæsen i værk, hvis en behandling kan klares på ambulante niveau. Og dér er det for så vidt ligegyldigt, om det er ambulante på sygehuset eller hos en speciallæge, der praktiserer selv. Det er ikke det afgørende.

Man kunne tænke på andre ting, hvor man også kunne udnytte ressourcerne bedre: hele fordelingen af specialer, som ikke har været drøftet så meget i dag. Men det er klart, at man, som også hr. Peter Duetoft var inde på, kan få en bedre udnyttelse af ressourcerne, hvis vi undgår, at alle sygehuse eller virkelig mange sygehuse vil specialisere sig i alt muligt. Vi har klart set en tendens til, at specialerne har spredt sig. Det må være en forpligtelse for vore amtskommuner indbyrdes at aftale, hvordan man klarer behandlingen af opgaver, som ikke nødvendigvis skal foregå på alle sygehuse eller ikke nødvendigvis skal være etableret i alle amtskommuner. Jeg mener, det er en vigtig forpligtelse for sygehuskommunerne som ansvarlige for det samlede sygehusvæsen. Her er i virkeligheden meget store ressourcer at hente, hvis man kan gøre det på en fornuftig måde.

Så blev det på et tidspunkt under den megen dagsordenssnak draget lidt i tvivl, om nu regeringen og regeringspartierne og SF mente, at vi skulle bruge kapaciteten fornuftigt på sygehuse, når vi nu ikke havde taget denne pind fra VKZ-samarbejdets dagsorden med i vores